

Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Філософський факультет
Кафедра етики, естетики та культурології

Кваліфікаційна робота за спеціальністю 033 філософія на здобуття
освітнього ступеня бакалавра філософії

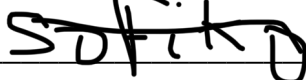
КІНЕМАТОГРАФ ТА РЕАЛЬНІСТЬ: СПЕЦИФІКА
ВЗАЄМОДІЇ

Студент-виконавець:

Філіппова Софія Володимирівна

IV курс спеціальність 033 «філософія»

ОПП «Філософія»



Науковий керівник:

К. ф. н., доцент Тормахова А.М.



Допущено до захисту:

Зав. кафедри 

Київ-2023

Зміст

Вступ	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ КІНЕМАТОГРАФУ.....	5
1.1. Кінематограф та його роль у сучасному суспільстві	6
1.2 Філософське обґрунтування поняття «реальність»	14
1.3 Специфіка взаємодії кінематографу та реальності.....	19
Висновки до розділу 1	25
РОЗДІЛ 2. ВПЛИВ КІНЕМАТОГРАФУ НА КОНСТРУЮВАННЯ РЕАЛЬНОСТІ.....	27
2.1 Кінематограф як відображення культурних цінностей, ідеологій та соціальних проблем	28
2.2 Символ та архетип як носії культурного значення	30
2.3 Вплив медіа на сприйняття реальності.....	34
Висновки до розділу 2	35
РОЗДІЛ 3. ВІДОБРАЖЕННЯ РЕАЛЬНОСТІ У КІНЕМАТОГРАФІ..	37
3.1 Роль кадру та монтажу у створенні реалістичного образу.....	38
3.2 Стиль кінозйомки та акторська гра як засоби імітації реальності.....	40
3.3 Поєднання реалістичного і фантастичного у кіно.....	43
Висновки до 3 розділу:	45
ВИСНОВКИ	47
Список використаних джерел	48

Вступ

Актуальність дослідження.

У сучасному світі кінематограф є невід'ємною складовою нашого життя, що впливає на сприйняття та розуміння навколишньої реальності. Кіно відображає та інтерпретує реальність через свої засоби виразності, створюючи унікальний кінематографічний досвід. Однак, виникає питання про специфіку взаємодії кінематографу та реальності, про те, як кіно впливає на наше сприйняття світу та як реальність відтворюється у фільмах. Адже зараз наш світ поєднує реальність та її екранне «відображення». Постає питання, чи стало кіно відображенням реальності, або ж реальність перетворилася на кінематографічну ілюзію. Це питання особливо актуальне в сучасному світі, де кіно стає не тільки засобом розваги, але й важливим культурним феноменом, що впливає на формування наших цінностей, уявлень і стереотипів.

Вивчення специфіки взаємодії кінематографу та реальності має на меті розкриття того, як саме кіно відтворює та інтерпретує реальність через свої унікальні засоби виразності. Дослідження естетичних, соціокультурних та психологічних аспектів кінематографічного мистецтва, дозволять з'ясувати, як саме кіно впливає на сприйняття та розуміння глядачами навколишнього світу.

Актуальність теми полягає в тому, що кіно, як масове медійне явище, має значний вплив на суспільство та культуру. Воно формує уявлення про реальність, визначає наші цінності, стереотипи та уявлення про різні соціальні явища. Враховуючи значне поширення кінематографу та його сильний вплив на глядачів, дослідження специфіки взаємодії кінематографу та реальності є надзвичайно важливим для розуміння механізмів формування світогляду та сприйняття суспільства. Особливо зараз, коли більшість з нас поступово починає вловлювати, які наративи наслідують та

чи інша країна, дуже важливо розібратися не тільки в політичній будові, але й соціальній, на яку безпосередньо впливає кінематограф.

Ступінь наукового опрацювання. Філософське обґрунтування кінематографу здійснюється в працях провідних філософів, таких як, Зігфрід Кракауер, Андре Базен, Рудольф Арнхейм та Маршал Маклюен.

Предмет - кінематограф як вид мистецтва.

Об'єкт – кореляція між кінематографом та реальністю.

Метою даної роботи є аналіз взаємодії кінематографу та реальності, вивчення специфічних засобів, за допомогою яких здійснюється вплив на глядача щодо сприйняття картини світу.

Поставлена мета розкривається у **наступних завданнях**:

- проаналізувати специфіку кінематографу як виду мистецтва;
- визначити роль кінематографу у сучасній культурі;
- розкрити особливості взаємодії кінематографу та реальності;
- дослідити вплив кінематографу на формування світогляду;
- виявити основні засоби художнього впливу у кінематографічному мистецтві;

В роботі було використано наступні **методи дослідження**: аналізу та синтезу, компаративний метод.

Практичне значення даної роботи полягає у поглибленому розумінні специфіки кінематографу та його впливу на сприйняття реальності. Це може бути корисним для розвитку філософсько-естетичного дискурсу, а також для практичних напрацювань фахівців в сфері кіномистецтва, соціології тощо.

Структура роботи: Робота складається зі вступу, 3-х розділів, поділених на підрозділи, висновків, списку використаних джерел. Загальна кількість 50 сторінок, список використаних джерел складається з 31 найменування.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ КІНЕМАТОГРАФУ

Кінематограф є однією з найвпливовіших та захоплюючих форм мистецтва, що здатна змінювати наше сприйняття світу та впливати на глибинні соціокультурні процеси. Вивчення кінематографу як медіа-феномену вимагає розуміння його теоретичних основ та зв'язків з суспільством, культурою та індивідуальним сприйняттям.

У даному розділі ми досліджуємо теоретичні основи кінематографу, що покладені в основу його створення, розвитку та впливу на глядачів та суспільство в цілому. Ми розглядаємо різні підходи до аналізу кінематографу, включаючи семіотичну, естетичну, соціокультурну та психологічну перспективи.

Семіотичний підхід дозволяє розглянути кіно як систему знаків, де кожен елемент має своє символічне значення. Аналізуючи структуру фільму, його образи, діалоги та сюжет, ми виявляємо смислові зв'язки та інтерпретації, які впливають на сприйняття глядачів.

Естетичний підхід дозволяє розглянути кінематограф як мистецтво, де використовуються різноманітні художні прийоми, такі як кадр, композиція, світло, колір та звук, для створення емоційного та естетичного враження. Ми вивчаємо різні стилі та жанри кіно, а також їхні впливи на сприйняття глядачів.

Соціокультурний підхід дозволяє розглянути кіно як культурний продукт, що відображає суспільні цінності, ідеологію та історичний контекст. Ми досліджуємо взаємозв'язок між кіномистецтвом та суспільством, а також вплив кіно на формування масової культури та ідентичності.

Психологічний підхід дозволяє розглянути кіно як засіб впливу на почуття, емоції та пізнавальні процеси глядачів. Ми аналізуємо

психологічні аспекти сприйняття та ідентифікації з персонажами, вплив кіно на формування стереотипів та світогляду глядачів.

В цьому розділі ми розкриваємо ключові поняття, теоретичні моделі та методи дослідження кінематографу, що допоможуть нам зрозуміти його сутність та значення в нашому світі. Вивчення теоретичних основ кінематографу дасть нам необхідні інструменти для подальшого аналізу та розуміння фільмів як мистецтва та соціокультурного явища.

1.1. Кінематограф та його роль у сучасному суспільстві

Кінематограф - це мистецтво створення рухомих зображень, що базується на застосуванні кінооператорської техніки, монтажу, акторської гри та інших художніх прийомів. Кінематограф поєднує в собі різноманітні жанри, стилі та техніки з метою створення образів та розповіді історій. Він має велике значення у сучасному суспільстві, оскільки виконує різні функції. Це все суха вижимка значення, але ж давайте погодимося що кіно це дещо більше ніж просто «мистецтво створення рухомих зображень», чомусь з самого дитинства магія рухомих об'єктів на екрані нас причаровує, в нас з'являються улюблені герої вони формують наші особистості впливають на те ким ми хочемо бути пожиттю. То чого ж наше суспільство з моменту появи кінематографу радикально змінилося, і чому навіть стільки років цей процес нас повністю причаровує?

Причину виникнення кінематографу добре описано Андре Базеном: «Керуючий міф, що надихнув винахід кіно, полягає у досягненні того, що панувало в більш-менш неявному вигляді в усіх техніках механічного відтворення реальності в XIX столітті, від фотографії до фонографа - це цілісний реалізм, відтворення світу у його власній картині, яка звільняється від свободи інтерпретації художника або незворотності часу» [5, С. 21], адже і правда вперше перед глядачем постала його власна особистісна реальність у якій він майже ставав спів автором.

Щодо ролі кіно як виду мистецтва на мою думку най краще розкривається це за рахунок цитати Кракауєра: «Якщо ви виходите з припущення, що кіно зберігає основні характеристики фотографії, вам буде неможливо прийняти широко поширену віру або твердження, що кіно є мистецтвом, подібним до традиційних мистецтв. Твори мистецтва споживають сировину, з якої вони беруться, тоді як фільми, як результат роботи камери, обов'язково демонструють її» [20, С. 48], дійсно більшість обмежується визначенням - кіно мистецтво синтетичне, але що в собі приховує цей синтез? Чому ми ним так причаровані? На мою думку частково нас приваблює саме ця можливість спостерігати знову і знову процес творення, його відбиток на відміну від картин чи музики. Адже якщо ми бачимо як те що нас причаровує було створене, значить ми це за бажання зможемо відтворити.

Кінематограф відіграє важливу роль у розвагах, надаючи глядачам можливість погрузитися у світ фантазії, відчувати емоції та переживання через історії, які розгортаються на екрані. Він також виступає як засіб комунікації та засіб передачі інформації, допомагаючи відображати події та проблеми сучасного світу. Тобто нас дійсно причаровує процес спостереження за самими собою, але в кращому більш елегантному світлі, але ж чому цей ефект дзеркала для нас на стільки важливий? Ми часто знаходимо радість та задоволення, коли бачимо себе уособленими в кінофільмах. Сила репрезентації полягає в її здатності підтверджувати наші досвіди, ідентичність та емоції. Коли ми зустрічаємо персонажів на екрані, які нагадують наші власні походження, культури, гендери або боротьбу, ми відчуваємо глибоке з'єднання та почуття приналежності.

Однією з причин, чому нам подобається знаходити репрезентацію в кінофільмах, є те, що це підтверджує наше існування. Бачити персонажів, які ділять наші ідентичності або досвіди, допомагає нормалізувати та підтверджувати наші власні історії. Це говорить нам, що наші перспективи

та подорожі не лише валідні, але й варто бути розповіданими та відзначеними. Це підтвердження може надати нам сили, підвищити самооцінку та впевненість у собі.

Репрезентація також дозволяє нам почуватися поміченими та зрозумілими. Вона створює простір для співпереживання та визнання, коли ми спостерігаємо наші власні боротьби, радощі та складнощі, відтворені на екрані. Це може бути потужним та катарсичним досвідом спостерігати, як персонаж проходить через схожі випробування, знаючи, що ми не самі у своїх переживаннях. Це сприяє почуттю спільноти та солідарності, нагадуючи нам, що наші історії мають значення. Зігфрід Кракауер зазначав у праці «Психологічній історії німецького кіно: від Калігарі до Гітлера» наступне: «Національне кіно відображає психологію свого народу більш прямим шляхом, ніж інші мистецтва» [20]. Це теж свого роду про репрезентацію, ми змальовуємо самих себе для самих же себе, критикуємо наші слабкості підкреслюємо наші сильні сторони, так ми стаємо кращою і сильнішою спільнотою.

Крім того, репрезентація розширює наші горизонти та розширює наші перспективи. Вона викриває нас різноманітним культурам, досвідам та точкам зору, які можуть відрізнятись від наших власних. Спостерігаючи персонажів з різних культур, ми глибше розуміємо людський досвід та розвиваємо емпатію до інших. Це знайомство з різними наративами може піддавати сумніву стереотипи, розбивати бар'єри та сприяти інклюзивності та прийняттю в суспільстві. Вона також може надихати та мотивувати нас. Спостерігаючи персонажів, які подолають перешкоди, прагнуть досягти своїх мрій або викликають норми суспільства, це може розпалити в нас почуття можливості. Бачити когось, хто нагадує нас, досягаючи успіху або стикаючись з негараздами, підштовхує нас вірити у власний потенціал та прагнути до величі.

В кінцевому підсумку, знаходження репрезентації в кінофільмах дозволяє нам бачити себе як активних учасників у процесі розповіді. Це дарує нам силу повернути собі свою історію та перетворити сприйняття нашої ідентичності. Маючи свої історії та досвіди, відображені на екрані, ми сприяємо різноманітності в розповідях та створюємо багатший та більш інклюзивний кінематографічний ландшафт. Насолода, яку ми отримуємо від знаходження репрезентації в кінофільмах, походить від підтвердження, розуміння, зв'язку та натхнення, яке вона надає. Це нагадування того, що наші історії є значущими, а наші голоси заслуговують бути почутими. Завдяки репрезентації кінофільми мають силу формувати нашу ідентичність, сприяти емпатії та створювати більш інклюзивний та емпатичний світ.

Крім того, кінематограф має вплив на формування культурного середовища, норм та цінностей суспільства. Він може сприяти відтворенню реальності, але також може створювати нові світи, фантазії та альтернативні реальності. Це дає можливість висловити та дослідити різні погляди, ідеї та концепції, а також розширити межі сприйняття та розуміння реальності. Гарною ілюстрацією міг би бути фільм «Чорна пантера», випущений у 2018 році. Цей фільм не лише створив новий світ фантазії, але й мав великий культурний вплив. Він презентував афроамериканську культуру та ідентичність у позитивному світлі, розширивши сприйняття глядачів щодо репрезентації чорношкірої спільноти у кіно, особливо є важливим що фільм вийшов від такої компанії як MARVEL адже їх продукцію споживають як діти так і дорослі в не залежності від раси та гендеру. Фільм відображав багатство, силу і прекрасність афроамериканської культури, пропонуючи альтернативний погляд на супергеройський жанр та переосмислення загальноприйнятих норм і цінностей у суспільстві.

Таким чином, кінематограф відіграє важливу роль у сучасному суспільстві як мистецтво, засіб комунікації та відображення реальності, що

дозволяє людям поглиблювати свій світосприйняття та сприяти розвитку культури та суспільства. Як писав Зігфрід Кракауер у своїй книзі «Природа фільму. Реабілітація фізичної реальності»: «Кіно за кілька років розказало нам про людину більше, ніж живопис за століття; ми побачили мимолітні вирази його обличчя, майже неправдоподібні, але все ж реальні пози, його чарівність і огидне потворство» [20]. Ця цитата повністю пояснює наше зачарування кінематографом, адже ніхто до цього не міг так чітко змалювати нас для самих себе.

Крім своєї ролі у сфері розваг та комунікації, кінематограф має глибокий вплив на різні аспекти сучасного суспільства.

Культурний вплив: Кінематограф є потужним засобом культурного вираження та представлення. Фільми відображають та формують культурні цінності, норми та ідентичність. Вони мають здатність ознайомлювати глядачів з різними культурами, традиціями та перспективами, сприяючи розумінню та емпатії. Кінематограф також може служити платформою для висловлення голосів вимаргіналізованих груп, сприяючи різноманітності та інклюзивності.

Соціальний коментар: Фільми часто стикаються з соціальними проблемами та виступають як форма соціального коментаря. Вони досліджують теми, такі як нерівність, дискримінація, політика та права людини, проливаючи світло на актуальні суспільні проблеми. Презентуючи ці теми візуально та захопливо, кінематограф може підвищувати свідомість, спонукати до обговорень та надихати соціальні зміни.

Історична документація: Кінематограф відіграє важливу роль у документуванні історичних подій та збереженні колективної пам'яті. Завдяки архівним матеріалам, документальним фільмам та історичним драмам, кінофільм зафіксує значні моменти, культури та наративи, які інакше могли б бути загублені або забуті. Воно дозволяє майбутнім

поколінням дізнатися про минуле та роздумувати над ним, сприяючи формуванню історичного знання.

Ескапізм та розвага: Одна з основних ролей кінематографу - надавати можливість втекти від реальності та розваги. Фільми переносять глядачів в різні світи, дозволяючи їм тимчасово вийти зі своєї реальності та зануритися в захоплюючі наративи та візуальні враження. Це слугує формою відпочинку, дозвілля та емоційного відтоку для аудиторії.

Економічний вплив: Кінематограф є значним економічним фактором, що генерує можливості працевлаштування, дохід та культурний туризм. Кінематограф сприяє створенню робочих місць у різних секторах, включаючи виробництво, дистрибуцію, маркетинг та показ фільмів. Він також сприяє розвитку суміжних галузей, таких як візуальні ефекти, анімація та фільмовий туризм, подальше підсилюючи економічний ріст.

Технологічний прогрес: Кінематограф завжди перебував на передовій технологічних інновацій протягом історії. Від винаходу кінокамер до досягнень у галузі спеціальних ефектів та цифрового кіно, він постійно розширює межі технічних можливостей. Ці прогреси часто мають подальші наслідки, впливаючи на інші галузі, такі як наука, інженерія та комп'ютерна графіка.

Напевно все це чудово підсумував ще багато років тому Кракауер. Зазначивши, що кіно схоже на науку, адже розбиває матеріальні явища на найдрібніші частинки, тим самим надаючи нам чутливість до величезних енергій, накопичених у мікроскопічних структурах речовини. «Чи дійсно дивно, що засіб мистецтва, який так сильно зобов'язаний дев'ятнадцятому століттю науковим дослідженням, виявляє характеристики, властиві науковому підходу? До речі, самі ідеї і піднесення, що сприяли зародженню кіно, також залишили свій слід на романі Пруста. Це пояснює його паралелі з кіно, особливо постійне використання Прустом зближень. З власне кінематографічною манерою він збільшує найдрібніші елементи або

клітинки реальності, мовби бажаючи ідентифікувати їх як джерело та сидіння вибухових сил, що складають життя» [20, С. 50].

У сучасному світі кінематограф є одним із найсильніших та найпопулярніших медійних мов. Він має унікальну здатність використовувати візуальну розповідь для створення емоційного зв'язку з глядачами та впливу на їхнє сприйняття світу навколо. Вивчення сили візуального розповіді в кіно, відоме як «мова кіно».

Кінематографічна мова, часто називана візуальним розповіданням, охоплює методи та конвенції, що використовуються в кіно для спілкування з глядачем. У цій роботі розглядаються філософські та естетичні аспекти кінематографічної мови, виділяючи її значення у передачі емоцій, ідей та смислу. Аналізуючи різноманітні техніки, такі як ракурс камери, освітлення, акторська гра та монтаж, ми маємо на меті зрозуміти, як кінематографічна мова формує наратив та викликає глибокий кінематографічний досвід.

Кінематографічна мова охоплює широкий спектр технік, що застосовуються у кіно, включаючи освітлення, акторську гру, мізансцену, кінематографію, монтаж та інше. Через ці елементи емоції та ідеї візуально виражаються, дозволяючи режисерам передавати складні наративи та викликати певні реакції глядачів. Як і література використовує літературні техніки для передачі смислу, кінематографічна мова використовує візуальні засоби для спілкування з глядачем, створюючи унікальний кінематографічний досвід. У фільмі «Втеча з Шоушенка» (The Shawshank Redemption), режисер Френк Дарабонт використовує освітлення та композицію кадру, щоб передати настрій та символіку. Наприклад, у сцені, коли головний герой Енді Дюфрейн стоїть під дощем, проникливе освітлення підкреслює його почуття втрати та неволі, а також символізує його бажання відчувати свободу. У фільмі «Шоу Трумана» (The Truman Show), режисер Пітер Віре використовує монтаж та камерні ракурси, щоб

створити відчуття надмірного спостереження та контролю. Повторювані кадри з різних кутів дають відчуття, що головний герой постійно під наглядом, тоді як збільшення напруги через швидкі зміни ракурсів підсилює драматичність сцен. У фільмі «Мад Макс: Дорога гніву» (Mad Max: Fury Road), режисер Джордж Міллер використовує швидкі монтажні ритми, камерні ракурси та акцентує увагу на деталях, щоб створити враження хаосу та екшну. Постійні рухи камери та блискавичні зміни кадрів допомагають передати напруження та енергію боротьби за виживання.

Для розпізнавання кінематографічної мови необхідно спостерігати за своєю емоційною реакцією під час перегляду сцени. Режисери часто намагаються непомітно та підсвідомо передавати смисл глядачам. Наприклад, підозріле почуття, яке викликається, коли персонаж наближається з-за тіней, символізує задуманий фільмом повідомлення. Сила переконання, де глядачі будують смисл на основі поданих зображень, відіграє важливу роль у кінематографічній мові.

Кіно мова зароджується звичайно на моменті створення сценарію, вона повинна бути центральним врахуванням при написанні сценарію. Хоча керівництво камерою та техніки монтажу в основному є відповідальністю режисера, сценарист відіграє важливу роль у характеристиках сцен та ефективному передаванні смислу. Описова мова, така як опис ракурсів та посилення на звук, керує оператором та покращує загальний вплив сцени.

Сценаристи можуть покращити свої сценарії, свідомо впроваджуючи кінематографічну мову. Розуміння смислу, який вони бажають передати в кожній сцені, дозволяє їм використовувати різноманітні техніки, такі як діалог, символіка кольорів, мізансцена, акторська гра та тон, для ефективного спілкування з глядачем. Перегляд фільмів та вивчення сценаріїв може надати цінні уявлення про ефективне використання кінематографічної мови.

Кінематографічна мова служить основою для ефективного розповідання у кіно. За допомогою різноманітних візуальних технік режисери можуть формувати наративи, викликати емоції та передавати глибокі ідеї. Розуміння та використання кінематографічної мови у написанні сценарію дозволяє створювати переконливі та захоплюючі кінематографічні досвіди. Роздивляючись філософські та естетичні аспекти кінематографічної мови, ми отримуємо глибше усвідомлення її ролі у формуванні мистецтва кіно.

Підсумовуючи, кінематограф є багатогранним мистецтвом, що виходить за межі простої розваги. Він впливає на культуру, стимулює соціальний діалог, документує історію, надає можливість ескапізму, сприяє економічному росту та підтримує технологічний прогрес. Його роль у сучасному суспільстві відображає як суспільні цінності, так і сприяє їх формуванню.

1.2 Філософське обґрунтування поняття «реальність»

"Reality exists in the human mind, and nowhere else." George Orwell

У нашому прагненні розкрити таємниці реальності, ми розпочинаємо захоплюючий дослід, що перетинає рамки звичайних меж. Уява про реальність розкривається перед нами, розгортаючи різноманітні виміри, які формують наше сприйняття та взаємодію зі світом. Цей розділ служить воротами до надзвичайного подорожі крізь об'єктивну, суб'єктивну, консенсусну, віртуальну, розширену та метафізичну реальності, кличучи нас заглибитися ще глибше у загадкову тканину буття.

Поняття реальності відіграє ключову роль у нашому сприйнятті світу навколо нас. Воно визначає наше розуміння того, що є справжнім, і в якій мірі ми можемо довіряти нашим сприйняттям і почуттям. Однак, реальність не є абсолютним і незмінним поняттям, вона має свої різні виміри, які можуть змінюватися в залежності від контексту та індивідуального

сприйняття. Як зазначено в роботі Пітера Бергера «The Social Construction of Reality»: «Суспільний запас знань розрізняє реальність за ступенем знайомості... мої знання про власну професію та її світ є дуже багатими та конкретними, тоді як мої знання про професійні світи інших людей є лише узагальненими» [7, С. 43].

Перший вимір реальності – об'єктивна реальність. Цей аспект охоплює те, що ми сприймаємо за допомогою наших органів чуття: зору, слуху, дотику та інших. Він пов'язаний з об'єктивними фактами та явищами, які існують незалежно від нашого сприйняття. Наприклад, будь-який фізичний об'єкт, який ми бачимо або доторкаємося, належить до фізичної реальності. Об'єктивна реальність є основою нашого розуміння, стверджуючи існування зовнішнього світу, незалежного від нашої свідомості. Вона обіймає ідею того, що існують універсальні факти і істини, які існують незалежно від нашого усвідомлення. Філософи, такі як Іммануїл Кант та Рене Декарт, розмірковували про природу об'єктивної реальності, досліджуючи взаємозв'язок між розумом і зовнішнім світом. Цей розділ розглядає основи об'єктивної реальності та її наслідки для нашого сприйняття світу.

Проте, існує і другий вимір реальності – суб'єктивна реальність. Цей аспект відображає те, як ми сприймаємо та тлумачимо світ навколо нас на основі своїх переконань, емоцій, досвіду та інших психологічних факторів. Психологічна реальність може відрізнитися від фізичної реальності, оскільки кожна людина має унікальні сприйняття та індивідуальні фільтри, через які вона сприймає світ. Суб'єктивна реальність ставить під сумнів поняття об'єктивної, універсально поділяної реальності. Вона визнає значний вплив індивідуального сприйняття, переконань та досвіду на формування нашого розуміння світу. Видатні мислителі, такі як Фрідріх Ніцше та Джордж Берклі, досліджували суб'єктивність реальності, наголошуючи на ролі особистої інтерпретації та свідомості у формуванні

нашого сприйняття реальності. Вони запитували, чи можна досягти об'єктивності у сприйнятті світу, або чи кожна людина живе власною, індивідуальною реальністю.

Суб'єктивна реальність відкриває перед нами безкрайні можливості та варіативність інтерпретації світу. Кожна людина має свої власні уявлення, переконання, та психологічні фільтри, через які вона сприймає та взаємодіє з навколишнім середовищем. Такі фактори, як особистість, настрої, попередні досвіди та емоції, впливають на те, як ми сприймаємо події, інтерпретуємо їх та присвоюємо їм значення. Суб'єктивна реальність дозволяє нам бачити, що реальність не є однозначною та статичною, але єдиним способом розуміти світ є через нашу особисту призму.

Це піддає сумніву уявлення про об'єктивність та універсальність реальності. Концепція об'єктивної реальності, яка припускає, що існує єдина, загальноприйнята реальність, виявляється обмеженою, оскільки вона не враховує вплив суб'єктивності та індивідуальності на сприйняття світу. Суб'єктивна реальність визнає, що кожна людина має унікальний світосприйняття, і нічий погляд на світ не може бути повністю об'єктивним.

Фрідріх Ніцше та Джордж Берклі, серед інших великих мислителів, досліджували суб'єктивність реальності та наголошували на важливості особистої інтерпретації та свідомості. Вони заперечували ідею об'єктивної реальності та розглядали світ як продукт нашого сприйняття та інтерпретацій. З їхньої точки зору, суб'єктивна реальність не є помилковою чи неправильною, але скоріше є відображенням нашої унікальності та індивідуальності.

Розглядання суб'єктивної реальності надає нам можливість побачити багатогранність та багатовимірність сприйняття світу. Вона нагадує нам, що кожна людина має свою власну істину та розуміння, і це розмаїття сприйняття доповнює наш загальний уявлення про реальність.

Третій вимір реальності - Консенсуальна реальність (загальноприйнята реальність). Цей аспект відображає вплив суспільства, культури, мови та інших соціальних чинників на наше сприйняття світу. Норми, цінності, переконання та соціальні уявлення можуть впливати на те, як ми сприймаємо та інтерпретуємо події і явища. Наприклад, культурні різниці можуть призводити до різних сприйнятів одного й того ж явища в різних культурах. Консенсуальна реальність кидає світло на колективну домовленість та спільне розуміння реальності в межах конкретної групи чи культури. Вона визнає, що соціальні норми, традиції та колективні переконання формують наше сприйняття та тлумачення світу. Мислителі, такі як Еміль Дюркгейм та Карл Маркс, досліджували динаміку згорованої реальності, розгадуючи складні взаємозв'язки між суспільством та його конструкцією реальності. Вивчення консенсуальної реальності нагадує нам, що сприйняття світу залежить від того, в якому соціальному, культурному та мовному контексті ми знаходимося. Цей аспект реальності підкреслює роль колективних переконань, уявлень та цінностей у формуванні нашого розуміння. Можливість інтерпретувати події та явища залежить від соціальних норм, які керуються певними спільними правилами, що визначаються в межах конкретної групи чи культури.

Наприклад, одне й те ж явище може бути розглянуте з різних поглядів в різних культурах. Це пояснюється тим, що кожна культура має свої власні цінності, традиції та способи сприйняття світу. Консенсуальна реальність дозволяє нам бачити, як колективна домовленість та спільне розуміння впливають на те, як ми сприймаємо та інтерпретуємо навколишню дійсність.

Великі філософи, такі як Еміль Дюркгейм та Карл Маркс, провели дослідження динаміки консенсуальної реальності, розкриваючи складні взаємозв'язки між суспільством та його сприйняттям реальності. Вони зосереджувалися на впливі соціальних структур, економічних факторів та

ідеологічних уявлень на формування спільної реальності в рамках конкретного суспільства.

Вивчення консенсуальної реальності допомагає нам краще розуміти, як соціальні норми та колективні переконання впливають на нашу сприйняття світу та формування наших ідентичностей. Розглядання цього аспекту реальності є необхідним кроком у розумінні складного сплетіння існування та розширення наших знань про світ навколо нас.

Віртуальна та розширена реальність (VR/AR) занурюють нас у світи технологічного інновацій, де цифрові симуляції зливаються з нашим сприйняттям фізичного світу. Від захоплюючого віртуального досвіду до інтерактивних нашарувань у розширеній реальності, ці виміри переосмислюють наші зустрічі з реальністю. Цей розділ досліджує досягнення, застосування та наслідки віртуальної та розширеної реальності від розваг та освіти до галузей, таких як медицина та архітектура. Віртуальна та розширена реальність відкривають перед нами безмежні можливості взаємодії з навколишнім світом. Вони дозволяють нам перетворити наші фантазії на реальність і відчувати неймовірні пригоди, які можуть бути недосяжними в реальному житті. За допомогою віртуальної реальності ми можемо погрузитися в абсолютно новий світ, стати частиною віртуальних ігор, екскурсій, а також використовувати їх у навчальних цілях. Розширена реальність, з своєю здатністю додавати віртуальні об'єкти та інформацію до реального світу, відкриває нові перспективи в архітектурі, медицині та багатьох інших галузях.

Ці технології привносять значні зміни у спосіб, яким ми сприймаємо та взаємодіємо зі світом. Вони розширюють наші можливості, надаючи нам можливість досліджувати віддалені місця, переживати віртуальні пригоди та навіть взаємодіяти зі справжніми людьми у віртуальному просторі. Однак, разом з усіма перевагами, вони також ставлять перед нами нові виклики і питання, пов'язані з етикою, приватністю та залежністю.

Метафізична реальність перебуває поза межами спостережного світу і досліджує філософські питання про фундаментальну природу буття. Вона розглядає такі поняття, як свідомість, абстрактні ідеї та взаємозв'язок між розумом і речовиною. Впливові філософи, такі як Платон, Декарт і Спіноза, роздумували про метафізичну природу реальності, підштовхуючи нас до питання про наше розуміння буття. Цей розділ вирушає у філософські простори, досліджуючи глибокі питання та різноманітні погляди на метафізичну реальність. Філософське вивчення метафізичної реальності закликає нас подумати про глибші аспекти існування. Вона відкриває двері до роздумів про природу свідомості, сутність духовного та фізичного, а також про роль наших уявлень та переконань у формуванні реальності. Через метафізичну призму ми розглядаємо питання про походження, цілісність та глибину всесвіту. Різні філософські школи та мислителі пропонують різноманітні підходи та тлумачення щодо метафізичної реальності, від ідеалістичних концепцій до матеріалістичних теорій. Цей розділ спонукає нас дослідити глибокі питання, що стоять перед нами, та розглянути різноманіття поглядів на метафізичну реальність, що відкриває широкі горизонти для нашого розуміння буття.

1.3 Специфіка взаємодії кінематографу та реальності

The world of reality has its limits; the world of imagination is boundless.

Jean Jacques Rousseau, 1712-1778, Swiss-French philosopher

Кінематограф, як важлива форма мистецтва та засіб комунікації, має унікальну здатність впливати на сприйняття та розуміння реальності. В рамках цього розділу ми розкриємо ключові аспекти цієї взаємодії та проаналізуємо їх вплив на глядача.

Почнемо з розгляду того, як кінематограф відтворює реальність. Ми дослідимо, як технічні засоби кінематографу, такі як камера, світло, звук та монтаж, допомагають створити відчуття присутності та реалістичності на

екрані. Розглянемо різні техніки зйомки та редакції, які допомагають створити візуальну ілюзію реальності. Починаючи з технічних аспектів, кінематограф використовує різноманітні техніки зйомки, які допомагають створити відчуття реалістичності. Наприклад, використання різних типів камер і об'єктивів може впливати на глибину зображення, перспективу та фокусування, що наближає картину до сприйняття реальності. До цього абзацу хотілося б навести цитату Андре Базена: «Кіно - це ідеалістичне явище. Концепція, яку люди мали про нього, існувала, можна сказати, повністю зброєю в їхніх розумах, наче у платонівському небі» [5, С. 17].

Світло є ще одним важливим елементом, який використовується для створення візуальної ілюзії реальності. Відповідно до потреб сюжету та настрою фільму, освітлення може бути яскравим та насиченим або темним та приглушеним, створюючи різні ефекти і атмосферу.

Звук є ще одним суттєвим елементом, який допомагає відтворити реальність на екрані. Використання реалістичних звукових ефектів, музики та діалогів дозволяє створити аудіальну атмосферу, яка підсилює враження від перегляду фільму.

Крім того, монтаж є важливою складовою кінематографу, яка допомагає створити відчуття присутності та логічного розповідного потоку. Вірно підібрані кадри, їх послідовність та перехід між ними впливають на сприйняття глядача і допомагають побудувати реалістичну кінематографічну історію.

Але якщо фокусуватися виключно на технічній стороні кінематографу, то картина буде неповною, про що писав Андре Базен і з чим не можна не погодитися: «Будь-яке зображення кіно, що було б зведене тільки до технічних винаходів, що зробили його можливим, було б дуже недосконалим» [5, С. 18]. Тому на далі доцільно розглядати драматургічну складову.

Неможливо не зазначити, що кінематограф створює нові світи, фантазії та альтернативні реальності. Розглянемо різні жанри та стилі кіно, такі як фантастика, фентезі, анімація та експериментальне кіно, які дозволяють розширити межі сприйняття та запропонувати альтернативні погляди на реальність.

Аналізуючи вплив альтернативних реальностей, створених кінематографом, на глядача та їх сприйняття, ми можемо зрозуміти, що кінематограф відіграє важливу роль у формуванні нашого розуміння світу навколо нас. Робота Натана Андерсена «Shadow Philosophy: Plato's Cave and Cinema» надає цікаві погляди на цю тему. Згідно Андерсену, кіно може створювати світи, які змінюють сприйняття реальності глядача. Воно дозволяє нам побачити інші життя, пережити емоції, що відмінні від наших, і поглянути на світ з нового кута зору. Цей альтернативний погляд на реальність відкриває перед нами можливості для розширення нашого світогляду та розуміння.

Крім того, кіно надає нам можливість експериментувати з альтернативними реальностями та ідеями. Воно розширює границі нашої свідомості та стимулює нові способи мислення і сприйняття. Через кінематограф ми можемо досліджувати та розуміти концепції, які вийшли за межі наших звичайних уявлень про реальність. Цей процес сприяє нашому особистісному розвитку та збагачує наше розуміння світу.

Аналізуючи вплив кінематографу на формування культурного середовища, норм та цінностей суспільства, ми можемо звернутися до праці Стенлі Кевела «The World Viewed: Reflections on the Ontology of Film» (1979). У своїй роботі, Кевелл розглядає кіно як важливий чинник, що впливає на спосіб, яким ми сприймаємо світ навколо нас та формуємо наші цінності та норми.

За словами Кевела, кінематограф створює особливий світогляд, який відрізняється від нашого повсякденного досвіду. Він пропонує унікальний

погляд на реальність через об'єктив камери, використання режисерських технік та монтажу. Цей унікальний погляд на світ впливає на глядача, розширюючи його світогляд і переосмислюючи його уявлення про норми та цінності.

Кіно має здатність відображати різні культури, соціальні групи та ідеї. Це дає можливість глядачам відкрити для себе нові перспективи та розширити своє розуміння інших культур і способів життя. Кінематограф стає платформою, де різні групи можуть представляти свої унікальні голоси та діалогізувати зі суспільством.

Крім того, кіно може викликати обговорення та роздуми про соціальні питання, проблеми моралі, етики та справедливості. Фільми можуть порушувати табу та ставити гострі питання, спонукаючи глядачів до саморефлексії і переосмислення власних переконань.

Отже, кінематограф, як важлива складова культури, має значний вплив на формування культурного середовища, норм та цінностей суспільства. Робота Стенлі Кевела «The World Viewed: Reflections on the Ontology of Film» надає глибокі роздуми про роль кіно у створенні унікального світогляду, розширення свідомості та перетворення наших уявлень про світ.

Існує безліч фільмів, які мають суттєвий вплив на громадську думку та сприяють зміні соціальних уявлень. Ось декілька прикладів таких фільмів:

«12 розгніваних чоловіків» (1957) - цей фільм, режисований Сідні Люметом, засвідчує важливість презумпції невинуватості та справедливого судочинства. Він піднімає питання судової системи та соціальних упереджень, а його незабутній сюжет та перформанси акторів залишають глядачів з глибокими моральними роздумами.

«Соціальна мережа» (2010) - режисер Девід Фінчер розповідає історію створення Facebook та його засновника Марка Цукерберга. Цей

фільм критично відноситься до впливу соціальних мереж на суспільство та проблеми приватності, викликаючи дискусію про цінності та етику в епоху цифрової комунікації.

«Прибуття» (2016) - цей науково-фантастичний фільм режисера Дені Вільнева пропонує новий погляд на комунікацію, мову та міжнародні відносини. Він піднімає питання про спільну людську природу та необхідність розуміння та співпраці між різними культурами.

Ці фільми є лише кількома прикладами, які демонструють, як кінематограф може впливати на громадську думку та сприяти зміні соціальних уявлень. Вони заохочують глядачів задуматися над актуальними питаннями, викликають дискусії та розширюють наше розуміння світу навколо нас.

Кіно відіграє важливу роль у виробленні нових стереотипів, підтримці культурного розмаїття та просуванні інклюзивності в суспільстві. Ось детальніше про кожен з цих аспектів:

Вироблення нових стереотипів: Кіно має потужний вплив на формування стереотипів та уявлень про різні групи людей. Візуальне подання персонажів, їхні ролі та характеристики можуть впливати на уявлення глядачів про певні соціальні, етнічні, гендерні або культурні групи. Кіно має можливість розбити стереотипи, презентувати нові персонажі та історії, які допомагають змінити уявлення суспільства про різноманітні групи людей.

Підтримка культурного розмаїття: Кіно є важливим засобом візуальної культури та масової комунікації, який допомагає підтримувати та просувати культурне розмаїття. Через різноманітність кінофільмів з різних країн, культур і тематик, глядачі мають можливість дізнатися про інші культури, традиції та способи життя. Це сприяє розумінню та поваги до різноманітності, а також розширює горизонти глядачів, допомагаючи знищувати стереотипи та обмеження.

Про-інклюзивне кіно: Кіно може бути потужним засобом просування інклюзивності та сприяти побудові більш рівноправного суспільства. Шляхом включення різних персонажів, представників різних соціальних, етнічних та гендерних груп у фільмах, кінематограф може сприяти усвідомленню та прийняттю різноманітності. Кіно може висвітлювати проблеми соціальної справедливості, нерівності та дискримінації, тим самим підтримуючи інклюзивне мислення та сприяючи змінам у суспільстві.

В цілому, кіно має потужний вплив на формування стереотипів, підтримку культурного розмаїття та просування інклюзивності в суспільстві. Варто враховувати, що цей вплив може бути як позитивним, сприяючим побудові рівноправного та толерантного суспільства, так і негативним, поглиблюючим стереотипи та дискримінацію. Отже, важливо стежити за різноманітністю кінематографу та підтримувати створення фільмів, які сприяють позитивним змінам у громадській думці та формуванні інклюзивного суспільства.

Кінематограф має значний вплив на сприйняття реальності глядачем і спричиняє різноманітні психологічні та емоційні аспекти. Досліджуючи цей вплив, ми можемо розглянути такі питання, як емпатія та ідентифікація з персонажами, а також формування ставлень та уявлень про світ.

Переживання фільмів можуть викликати сильні емоції у глядачів. Кіно має здатність створювати насичені образи, музику, діалоги та сюжети, які впливають на нашу емоційну реакцію. Глядачі можуть переживати радість, сум, страх, збудження, співчуття та інші емоції, які викликаються фільмами. Ці емоційні реакції можуть бути навіть сильнішими, ніж у реальному житті, оскільки кіно створює контрольовану та інтенсивну візуальну та звукову стимуляцію.

Одним з ключових психологічних аспектів є емпатія, здатність співчувати та співпереживати персонажам фільмів. Глядачі можуть

відчувати емоційну зв'язок з персонажами, співпереживати їхній досвід та емоції. Це може стимулювати розвиток емоційної інтелігенції та сприяти розумінню та толерантності до інших людей.

Крім емпатії, ідентифікація з персонажами є ще одним важливим аспектом сприйняття фільмів. Глядачі можуть почувати себе частинкою історії, відчувати себе на місці головного героя або героїні. Ця ідентифікація може мати значний вплив на наше світосприйняття, відносини з іншими людьми та розуміння самих себе.

Крім того, фільми впливають на формування наших ставлень, уявлень та переконань. Вони можуть викликати роздуми над моральними дилемами, соціальними проблемами та етичними питаннями. Фільми можуть розширювати наше розуміння світу, викликати рефлексію та зміну уявлень про реальність.

Усі ці психологічні та емоційні аспекти впливу кінематографу на сприйняття реальності глядачем показують, що фільми мають значний вплив на нашу свідомість та підсвідомість. Вони стимулюють емоції, розвивають емпатію та співчуття, формують наші ставлення та уявлення про світ. Тому, кінематограф є важливим засобом культурної впливовості та формування суспільства.

Висновки до розділу 1

Філософське обґрунтування поняття «реальність» відкриває перед нами широкий спектр вимірів та підходів до розуміння світу. Реальність існує у нашому розумінні та сприйнятті, що є незаперечним фактом. Вона має об'єктивні та суб'єктивні аспекти, які взаємодіють і формують наше сприйняття світу.

В розділі, присвяченому визначенню кінематографу та його ролі у сучасному суспільстві, розкривається значення цього мистецтва як засобу створення рухомих зображень і розповіді історій. Кінематограф, поєднуючи

в собі різноманітні жанри, стилі та техніки, впливає на формування особистості та має великий потенціал для візуального та емоційного занурення у світ фільмів. Його здатність до цілісного реалізму, відтворення світу без інтерпретації художника чи обмежень незворотності часу робить його привабливим для глядачів.

Таким чином, кінематограф, як засіб мистецтва створення рухомих зображень, не лише відтворює об'єктивну реальність, але й трансформує її через свою магію. Він змінює сприйняття глядачів, формує їхні особистості та впливає на суспільство. Кінематограф продовжує залишатися потужним засобом впливу, здатним перетворити та змінити світ через свої рухомі зображення і розповіді, які створюють магію реальності на екрані.

РОЗДІЛ 2. ВПЛИВ КІНЕМАТОГРАФУ НА КОНСТРУЮВАННЯ РЕАЛЬНОСТІ

Вплив кінематографу на наше розуміння реальності є надзвичайно значущим і комплексним. Кіно, як медійна форма, впливає на наш спосіб бачити і сприймати світ, формує наші уявлення, переконання та взаємодію з оточуючим нас середовищем. У даному розділі ми досліджуємо вплив кінематографу на конструювання реальності та розглядаємо роль, яку кіно відіграє у формуванні нашої світоглядної парадигми.

Дослідження базується на наукових працях провідних філософів, таких як Зігфрід Кракауер, Андре Базен, Рудольф Арнхейм та Маршал Маклюен, які глибоко аналізували філософські та естетичні аспекти впливу кіно. Ми вивчаємо їхні думки та дослідження, щоб отримати важливі уявлення про те, як кіно впливає на сприйняття реальності та створює нові шари смислу та інтерпретації.

Метою даного розділу є глибокий аналіз того, як кіно конструює наше бачення світу, впливає на сприйняття суспільства та формує загальну культурну свідомість. Ми розглядаємо роль кінематографу як засобу, що допомагає нам розкрити істинність і сприйняти світ навколо нас. Дослідження охоплює різні аспекти впливу кіно, включаючи його естетичну магію, наближення до реальності, формування стереотипів та маніпуляцію свідомістю глядачів.

Зокрема, ми досліджуємо роль медіа-ефектів у кіно та їхній вплив на наше сприйняття реальності. Медіа-ефекти, такі як візуальні ефекти, звукове оформлення та режисерські техніки, мають суттєвий вплив на наше емоційне сприйняття фільмів та створення віртуальної реальності. Ми аналізуємо, як ці ефекти формують наше сприйняття подій та впливають на нашу інтерпретацію світу навколо нас.

Вивчення впливу кінематографу на конструювання реальності допомагає нам розуміти, як кіно взаємодіє з нашими світоглядами,

сприйняттям культурних цінностей та формує нашу індивідуальну та колективну свідомість. Цей надасть інформацію для подальшого розгляду впливу кіно на різні аспекти нашого життя та суспільства в цілому.

2.1 Кінематограф як відображення культурних цінностей, ідеологій та соціальних проблем

Кінематограф давно визнаний потужним засобом, який одночасно відображає та впливає на суспільство. Він служить дзеркалом, відображаючи культурні цінності, ідеології та соціальні проблеми, які переважають у певний час і місце. Фільми мають здатність утримати сутність суспільства, зображаючи його норми, вірування та амбіції. Більше того, кінематограф має потенціал формувати громадську думку та спонукати до обговорень різноманітних соціальних тем. Тут хотілося б зацитувати З. Кракауера: «Я припускаю, отже, що фільми є вірними медіуму в тій мірі, в якій вони проникають у світ перед нашими очима» [20, С. 47].

Один аспект впливу кінематографу на суспільство полягає у його зображенні культурних цінностей та ідеологій. Фільми часто демонструють цінності та традиції певної культури, надаючи уявлення про спосіб життя суспільства. Чи то через зображення ритуалів, звичаїв або міжособистісних взаємин, кінематограф надає платформу глядачеві, щоб він міг отримати уявлення про різні культурні перспективи. За допомогою представлення різноманітних культурних досвідів, кінематограф сприяє розумінню та співпереживанню, спонукаючи міжкультурний діалог та вдячність.

Крім культурних цінностей, кінематограф також відіграє значну роль у вирішенні соціальних проблем. Фільми можуть проливати світло на важливі теми, такі як гендерні ролі, расові відносини, класові розбіжності та політична динаміка. Вони можуть викликати сумніви у встановлені норми та стереотипи, звертаючи увагу на маргіналізовані голоси та

прагнучи до соціальних змін. Зображуючи боротьбу, перемоги та складнощі різних соціальних груп, фільми можуть викликати розмови та підтискати суспільство критично переглянути свої уявлення та нерівності.

Крім того, вплив кінематографу на суспільство виходить за межі простого зображення. Фільми мають здатність формувати громадську думку, викликати емоційні реакції та надихати до дій. За допомогою захоплюючої наративної майстерності кінематограф може залучати аудиторію на глибокому рівні, підбадьорюючи їх замислюватися над власними переконаннями та ставленням. Шляхом представлення думаючих наративів та багатовимірних персонажів фільми можуть покликати до сумнівів, стимулювати діалог та надихати людей питати про статус-кво.

Однак важливо визнати, що вплив кінематографу на суспільство має багатогранний характер і може варіюватися залежно від різних факторів, таких як культурний контекст, сприйняття аудиторії та наміри режисерів. Хоча деякі фільми можуть сприяти позитивним соціальним змінам та сприяти включеності, інші можуть утримувати шкідливі стереотипи або підтримувати існуючі структури влади. Тому важливо, щоб режисери, критики та глядачі займалися критичним аналізом та дискусіями, тримаючи кінематограф відповідальним за його можливий вплив на суспільство.

Висновок, кінематограф виступає як відображення суспільства та каталізатор змін. Він відображає культурні цінності, ідеології та соціальні проблеми, надаючи уявлення про різні культури та сприяючи міжкультурному розумінню. Більше того, кінематограф має силу викликати норми, вирішувати соціальні несправедливості та надихати людей питати та переглядати свої погляди. Як глядачам, важливо підходити до фільмів з критичним мисленням, визнаючи їх потенційний вплив і активно брати участь в дискусіях, пов'язаних з їхнім суспільним впливом.

2.2 Символ та архетип як носії культурного значення

У світі кінематографу існують незабутні зображення, які впливають на глядачів і стають символами епохи. Ці культові образи здатні змінити спосіб, яким ми сприймаємо світ, та вплинути на популярну культуру в цілому. Аналізуючи значення цих іконічних зображень, ми можемо краще розуміти, як вони формують наше мислення, сприйняття і ідентичність.

Кінематографічні символи та архетипи мають великий вплив на колективну свідомість і культурну ідентичність. Вони виступають як універсальні символи, які мають глибоке значення і здатні комунікувати з глядачами незалежно від культурних різниць. Наприклад, образ героя-визволителя або зрадника може відображати не тільки конкретного персонажа на екрані, але й міфи, історичні події або політичні ситуації. Ці символи формують спільні цінності та ідеали, що знаходять відображення в культурі і суспільстві.

Важливо також згадати про стійкий вплив кінематографічних образів у мистецтві, моді та рекламі. Багато з цих культових зображень стають натхненням для художників, дизайнерів і творців моди. Їх візуальна естетика і символіка втілюються у творчих роботах, викликаючи емоції та стимулюючи роздуми. Кінематографічні образи також використовуються в рекламних кампаніях, щоб привернути увагу глядачів і сприяти продажам. Це свідчить про велику силу кінематографу як культурного явища і його невичерпний потенціал у впливі на наші сприйняття і поведінку.

Завдяки вивченню значення іконічних зображень, символів та архетипів у кінематографі, ми можемо отримати глибше розуміння ролі фільмів у формуванні нашої культури. Це дає можливість аналізувати вплив кінематографії на суспільство і використовувати цей потенціал для створення високоякісних творів мистецтва, що надихають, спонукають до роздумів і сприяють розвитку культури в цілому.

Аналіз значення іконічних зображень у фільмах допомагає розкрити їх вплив на популярну культуру.

Вивчення кінематографічних символів і архетипів сприяє формуванню колективної свідомості та культурної ідентичності.

Обговорення стійкого впливу кінематографічних образів у мистецтві, моді та рекламі підкреслює їх значення для творчих та комерційних сфер.

Вивчення ролі кінематографу у формуванні культури дозволяє краще розуміти вплив фільмів на наше суспільство і використовувати цей потенціал для створення якісних творів мистецтва.

Кінематографічні символи та архетипи відіграють значну роль у формуванні колективної свідомості та культурної ідентичності. Ці символи та архетипи, які переповнюють кіноіндустрію, здатні створювати глибокий вплив на сприйняття глядачів і впливати на формування їхніх поглядів, цінностей та переконань.

Символи в кіно мають потужну семіотичну силу, що викликає асоціації, емоції та підтексти. Вони можуть бути образами, предметами, кольорами, звуками або жестами, які набувають певного значення в контексті фільму. Наприклад, червона троянда може символізувати кохання або страждання, а маска може представляти приховану ідентичність. Ці символи стають мовою кіно, що допомагає передати певні ідеї, настрої та повідомлення глядачам.

Архетипи, з свого боку, є універсальними образами, що пронизують культуру і відображають глибокі колективні досвіди та прагнення. Вони можуть включати героїв-рятівників, мудреців, принцес, темряву чи світло. Кінематограф використовує архетипи для створення розповідей, які знаходять відгук у серцях глядачів та впливають на їхню сприйняття світу.

Більше того, кінематографічні образи мають довготривалий вплив не тільки на кіноіндустрію, але й на мистецтво, моду та рекламу. Іконічні образи з фільмів часто стають джерелом натхнення для художників,

дизайнерів моди та творців рекламних кампаній. Вони можуть впливати на тенденції в моді, спонукати до переосмислення класичних творів мистецтва та створювати естетичні тренди, що визначають сучасну культуру.

Наприклад, знаменитий образ Марлона Брандо в фільмі «Хрещений батько» став емблемою стилю та чоловічої магнетичності. Кіноіндустрія має великий вплив на формування модних тенденцій, пропагування особливих стилів одягу та аксесуарів. Кінематографічні образи також використовуються в рекламних кампаніях, де вони надають продуктам або послугам певну емоційну й естетичну привабливість.

У підсумку, кінематографічні символи та архетипи грають важливу роль у формуванні колективної свідомості та культурної ідентичності. Вони не тільки впливають на сприйняття глядачів та спонукають до роздумів, але й мають вплив на інші сфери мистецтва, моди та реклами. Вивчення цих символів та архетипів допомагає нам краще розуміти вплив кінематографу на наше суспільство та культуру, а також поглиблює наше сприйняття кіноіндустрії як важливого феномену в сучасному світі.

Кінематографічне мистецтво має виняткову здатність створювати неповторні образи, які переживають через роки і залишаються впізнаваними навіть у сучасному світі. Ці іконічні зображення, символи та архетипи, засновані на кінематографічному спадщині, впливають на різні галузі мистецтва, моди та реклами, перетворюючи їх і надаючи їм особливого характеру.

У мистецтві кінематографічні образи служать джерелом натхнення для художників, які відтворюють їх у своїх творах. Це може бути як пряме цитування кадрів і персонажів з відомих фільмів, так і абстрактна інтерпретація кіноіконографії. Кінематографічні образи можуть надати творам мистецтва емоційну силу, створити асоціації зі знайомими історіями і персонажами, а також допомогти втілити певну настроєву атмосферу або естетику. Відтворення кіноіконографії в мистецтві дозволяє сучасним

художникам спілкуватися з глядачами через відомі і загадкові зображення, створюючи глибоке враження та провокуючи роздуми.

У світі моди кінематографічні образи виступають як впливовий джерело інспірації для дизайнерів та стилістів. Від ретро-образів Голлівуду 50-х років до сучасних героїнь епічних фільмів, модні тенденції часто відбивають кінематографічні стилістики та атмосферу. Зовнішній вигляд персонажів, їх одяг, аксесуари та зачіски викликають захоплення серед шанувальників кіно та моди. Відтворення елементів кінообразів в моді додає їм розкіш і елегантність, надаючи новий рівень виразності та відтворюючи неповторний стиль.

Реклама також активно використовує кінематографічні образи для створення привабливих іміджів та емоційного зв'язку зі споживачами. Рекламні кампанії можуть відтворювати стилістику і естетику певного фільму, використовувати популярних акторів для привернення уваги та викликання позитивного сприйняття. Кінематографічні образи у рекламі допомагають створити асоціації з успішними фільмами та їхніми персонажами, зокрема їхніми характерними рисами, емоціями та цінностями. Використання кіноіконографії у рекламі додає привабливості та ефективності, створюючи миттєве визнання та спонукаючи до дії.

Таким чином, кінематографічні образи мають довготривалий вплив на мистецтво, моду та рекламу. Вони надають можливість митцям використовувати унікальність іконічних зображень для створення емоційно заряджених творів мистецтва. У моді вони перетворюються на елегантність та стиль, що надається модним тенденціям. Реклама використовує їх для привернення уваги та створення зв'язку зі споживачами. Кінематографічний образ залишається незабутнім, завойовуючи серця та залишаючи свій слід у світі мистецтва, моди та реклами.

2.3 Вплив медіа на сприйняття реальності

Засоби масової інформації, такі як телебачення, кіно, радіо та Інтернет, відіграють важливу роль у формуванні сприйняття реальності в сучасному світі. Вплив медіа на сприйняття реальності та спосіб, яким ми розуміємо світ навколо нас, стає все більш об'єктом досліджень і обговорень. Існує ряд факторів, які призводять до затуманювання меж між медіа та реальністю, впливаючи на сприйняття та переконання людей.

Одним з основних факторів є повсякденне споживання медіа. Ми живемо в епоху, коли доступ до масових комунікаційних засобів є безперервним і всепроникним. Наші життя переповнені медійними зображеннями, повідомленнями та контентом. Цей постійний потік інформації впливає на те, як ми сприймаємо світ. Медіа формують наші уявлення про реальність, впливаючи на наші переконання, цінності, стереотипи та уявлення про себе і інших.

Зображення, які ми бачимо у медіа, можуть стати для нас точкою посилання при оцінці того, що вважається "реальним". Медійні представлення можуть спотворювати реальність, викривляти факти та створювати перекручене уявлення про світ. Наприклад, медіа можуть пропонувати спрощені негативні або позитивні стереотипи про певні групи людей, політичні погляди чи соціальні проблеми. Це може призвести до формування у нас упереджень і поглиблення соціальних нерівностей.

Крім того, вплив медіа на нашу перцепцію реальності може бути психологічним. Медійні повідомлення можуть створювати емоційну реакцію, змушуючи нас сприймати події та ситуації певним чином. Наприклад, драматичні зображення на екрані можуть викликати страх, збудження, симпатію або антипатію. Ці емоційні реакції можуть впливати на наше сприйняття реальності і наше рішення щодо певних питань.

Також варто зазначити, що медійна реальність і реальний світ взаємодіють між собою. Медіа можуть використовувати елементи

реальності, а реальність може бути вплинута медійними зображеннями. Наприклад, реклама може використовувати ідеалізовані образи, щоб створити певні асоціації або бажання у споживачів. Це може впливати на їх сприйняття реальності та вибір певних продуктів або послуг.

Отже, вплив медіа на сприйняття реальності має значний потенціал. Варто розуміти, що медійні зображення не завжди є точними і об'єктивними представленнями світу. Вони відображають певні погляди, ідеали та цінності. Важливо розвивати критичне мислення і медійну грамотність, щоб бути більш обізнаними споживачами медіа та краще розуміти, як вплив медіа формує наше сприйняття реальності.

Висновки до розділу 2

Медіа виконують значну роль у формуванні сприйняття реальності в сучасному світі. Їх вплив на наш спосіб розуміння світу стає об'єктом досліджень та обговорень. Повсякденне споживання медіа спричиняє затуманювання меж між медіа та реальністю, впливаючи на наші переконання та уявлення. Медійні зображення можуть спотворювати реальність та створювати перекручене уявлення про світ. Психологічний вплив медіа може змінювати наше сприйняття реальності через емоційні реакції, які вони викликають. Взаємодія медійної реальності та реального світу також впливає на наше сприйняття та вибори. Важливо розвивати критичне мислення і медійну грамотність, щоб бути обізнаними споживачами медіа і краще розуміти, як вплив медіа формує наше сприйняття реальності.

Кінематограф є потужним засобом, який відображає та впливає на суспільство. Він служить дзеркалом, відображаючи культурні цінності, ідеології та соціальні проблеми. Фільми мають здатність утримати сутність суспільства, зображаючи його норми, вірування та амбіції. Крім того, кінематограф має потенціал формувати громадську думку та спонукати до

обговорень різноманітних соціальних тем. Він надає уявлення про спосіб життя різних культур та сприяє розумінню та співпереживанню, спонукаючи міжкультурний діалог та вдячність. Крім того, к from ChatGPT. Continue removing duplication from the text:

Кінематограф є потужним засобом, який відображає та впливає на суспільство. Він служить дзеркалом, відображаючи культурні цінності, ідеології та соціальні проблеми. Фільми мають здатність утримати сутність суспільства, зображаючи його норми, вірування та амбіції. Крім того, кінематограф має потенціал формувати громадську думку та спонукати до обговорень різноманітних соціальних тем. Він надає уявлення про спосіб життя різних культур та сприяє розумінню та співпереживанню, спонукаючи міжкультурний діалог та вдячність. Крім того, кінематограф викликає увагу до соціальних проблем, розбиває стереотипи та стимулює соціальні зміни. Він покликаний викликати розмови та підтискати суспільство критично переглянути свої уявлення та нерівності.

У світі кінематографу ми знаходимо незабутні образи, що впливають на глядачів і стають символами своєї епохи. Ці культові зображення здатні змінити спосіб, яким ми сприймаємо світ і впливають на популярну культуру в цілому. Кінематографічні символи та архетипи мають великий вплив на колективну свідомість і культурну ідентичність. Вони є універсальними символами, що несуть глибоке значення і спілкуються з глядачами незалежно від культурних різниць. Такі символи як герой-визволитель або зрадник можуть відображати не тільки окремих персонаж.

РОЗДІЛ 3. ВІДОБРАЖЕННЯ РЕАЛЬНОСТІ У КІНЕМАТОГРАФІ

Відображення реальності є однією з найзначущих функцій кінематографу. Кіно, як медійний формат, має унікальну здатність створювати візуальне представлення різних аспектів реальності та передавати їх глядачам. У даному розділі ми зосереджуємося на дослідженні способів відтворення реальності у фільмах, аналізу використання реальних подій та історичних контекстів у кіно, а також розглядаємо реалізм та його взаємодію з фантастичними елементами у фільмах.

Цей розділ має на меті вивчення різних аспектів відтворення реальності у кінематографі та їх впливу на глядача. Ми досліджуємо, як кіно використовує реальні події та історичні контексти для створення автентичного відображення світу. Аналізуючи способи, якими кіно втілює реальність у своїх творах, ми можемо розкрити вплив цього взаємодії на сприйняття та розуміння глядачами оточуючого світу.

Окрім того, ми розглядаємо питання реалізму у кіно та його взаємодії з фантастичними елементами. Кінематограф володіє можливістю створювати уявні світи, де реальність переплітається з фантастичними та уявними елементами. Ми аналізуємо, як ця взаємодія впливає на сприйняття глядачів та їх спосіб розуміння світу.

Проведення дослідження способів відтворення реальності у фільмах дозволяє нам краще розуміти, як кіно створює відображення реальності та впливає на глядача. Це не лише розширює наше знання про медійну культуру, але й допомагає розкрити важливі аспекти взаємодії між кіном і суспільством. Аналізуючи роль кінематографу у відтворенні реальності, ми розкриваємо його вплив на сприйняття, світогляд та розуміння глядачами оточуючого світу.

3.1 Роль кадру та монтажу у створенні реалістичного образу

Кінематограф - це мистецтво візуального наративу, в якому кадр та монтаж відіграють ключову роль у створенні реалістичного образу. Кадр визначає те, що бачить глядач на екрані, а монтаж контролює порядок та хронологію подій. Ці два аспекти кінознавства спільно працюють для створення вірогідного світу, який може спонукати глядачів відчувати та емоційно співпереживати з подіями на екрані.

Кадр - це зображення, яке фіксується камерою в певний момент часу. Він складається з різних елементів, таких як площина, кольори, світло, композиція та камерні рухи. Кожен з цих елементів має велике значення для створення реалістичного образу. Наприклад, вибір площини дозволяє розташувати персонажів та об'єкти у відношенні один до одного, створюючи просторову глибину. Використання кольорів та світла може передати настрій та атмосферу сцени. Камерні рухи, такі як панорамування, кадри з рухом та зум, допомагають надати життєвості та динамізму зображенню.

Однак сам кадр є лише поодиноким елементом великої паззлі, який формується за допомогою монтажу. Монтаж - це процес з'єднання різних кадрів, які передають послідовність подій. Він дозволяє встановити логіку та ритм фільму, створюючи плинність та зв'язок між сценами. Монтаж визначає, які кадри будуть використовуватись, у якому порядку та з якими переходами між ними. Це створює ефект континууму часу та подій, що відображаються на екрані. Як писав Андре Базен в своїй роботі «*De evolutie van de filmtaal*» : «Монтаж зробив кіно мистецтвом, оскільки саме через нього воно відокремилася від послідовних фотографій і створило власну мову» [5, С. 65].

Один із видатних кінорежисерів, який присвятив багато часу вивченню ролі кадру та монтажу, - Сергій Ейзенштейн. У його праці "Монтаж кіно" він досліджує принципи та техніки монтажу, які впливають

на сприйняття глядача. Він вважав, що монтаж може створювати емоційну напруженість та динаміку шляхом поєднання різних кадрів та переходів. Ейзенштейн використовував монтаж як засіб для підкреслення конфліктів, побудови сюжету та створення емоційного зв'язку з глядачем.

У сучасному кінематографі також використовуються різноманітні методи монтажу, щоб створити реалістичний образ. Техніки, такі як розрізання, злиття, перехід по дії, альтернування, дозволяють створити плавний потік подій та зв'язок між сценами. Наприклад, розрізання монтажем може створювати напруження та підкреслювати контраст між різними сценами або персонажами. Злиття монтажем дозволяє змішувати або переходити між різними образами чи контекстами, створюючи плинність і зв'язок. На нашу думку, найкраще роль монтажу пояснив Андре Базен у своїй роботі «De evolutie van de filmtaal»: «Кількість можливих комбінацій безкінечна. Але є одна спільна річ - вони сугестують ідею шляхом метафори або асоціації ідей» [5, с 66].

Одне з найважливіших завдань кінематографа полягає у відтворенні реальності або створенні вірогідного світу. Кадр та монтаж відіграють важливу роль у досягненні цієї мети. Вони допомагають передати настрій, атмосферу та емоції, створюють візуальну глибину та динаміку, а також забезпечують послідовність та зв'язок між подіями.

За допомогою кадру режисер може визначати, що буде відображатись на екрані, які об'єкти та персонажі будуть увійшли в кадр, як вони будуть розташовані в просторі, а також які світлові та кольорові ефекти будуть використані. Кожен кадр має свою композицію, вибір кута зйомки, ракурсу та фокусу, що впливають на сприйняття глядача.

Монтаж впливає на логіку та хронологію подій, створюючи послідовність та ритм фільму. Він дозволяє режисеру вибрати найкращі моменти зі знятого матеріалу, показати їх у правильному порядку та забезпечити зв'язок між ними. Монтаж допомагає створити плинність та

емоційну співвіднесеність між різними сценами, підкреслюючи напруження, показуючи протистояння або розгортання подій.

Кадр та монтаж є необхідними інструментами у створенні реалістичного образу в кінематографі. Вони доповнюють один одного і спільно працюють для передачі історії та емоцій. Вмілий вибір кадрів, їх композиція, світло та кольори, а також майстерний монтаж дозволяють створити вірогідний світ на екрані, в якому глядачі можуть відчувати та співпереживати подіям та персонажам. Це робить кінематограф не просто розважальним жанром, але і засобом вираження, спонукаючи глядачів роздумувати, відчувати та переживати емоції разом з героями на екрані.

3.2 Стиль кінозйомки та акторська гра як засоби імітації реальності

Імітація реальності через реалістичний стиль знімання та акторську гру довгий час була центральною метою у кінематографі. Режисери прагнуть створити кінематографічний досвід, який був би правдоподібним і захоплюючим, де глядачі можуть забути про уяву та повністю зануритися у презентовану історію. Це досягається за допомогою різноманітних технік, включаючи використання реалістичного стилю зйомки та вмілих акторських виступів.

Реалістичний стиль зйомки передбачає уважне утворення сцен, які надзвичайно схожі на те, як вони виглядають у реальному житті. Це включає використання природного освітлення, автентичних локацій та непомітних рухів камери. Представляючи зображення, що імітують реальність, кінематографісти мають на меті перенести глядачів у світ фільму та зробити їх відчувати, ніби вони свідки подій, що розгортаються на очах.

Крім того, використання реалістичної акторської гри має вирішальне значення для створення автентичного зображення персонажів та їх емоцій.

Навикові актори здатні оживити персонажів, втілюючи їх думки, почуття та мотивацію з власною вірністю і правдоподібністю. Вони досліджують психологію своїх персонажів, використовуючи дрібні жести, вирази обличчя та нюанси голосу, щоб передати почуття реалізму. Через свої виступи актори встановлюють сильний зв'язок між глядачем та сюжетом, дозволяючи глядачам емоційно відчувати історію.

Потреба у реалізмі в кінематографі вивчалася і обговорювалася в академічних дослідженнях. Наукові дослідження, такі як статті з JSTOR та репозиторію Пенсильванського університету, розглядають різні аспекти створення імітації реальності на екрані. У цих дослідженнях досліджуються техніки, якими користуються кінематографісти, вплив реалістичної кінематографії та акторської гри на сприйняття глядачів та теоретичні основи реалізму в кіно.

Значення реалізму в кіно виходить за рамки простого розваги. Воно дозволяє режисерам досліджувати складні теми, соціальні питання та людські досвіди таким чином, що стає доступним та здатним викликати роздуми. Представляючи версію реальності, яка співпадає зі сприйняттям глядачів, фільми мають здатність викликати співчуття, поставити під сумнів упереджені уявлення та надихнути на глибоке обдумування.

Досягнення реалізму в кінематографі завжди було об'єктом постійного розвитку, впливу різних кінематографічних рухів та технологічних досягнень. Ранні піонери, такі як брати Люм'єр та Д.В. Гріффіт, поклали основи реалістичного кінематографу, експериментуючи з техніками, які передавали повсякденне життя та створювали відчуття автентичності.

З розвитком кінематографу появилися можливості для створення реалістичного кінематографічного досвіду завдяки звуку, кольору та вдосконаленій камерній технології. Режисери використовували ці інструменти для відтворення нюансів людської поведінки, захоплення

складних деталей фізичного світу та транспортування глядачів у різні часи та місця.

Реалістичний стиль зйомки виходить за рамки технічних аспектів і охоплює художні вибори режисерів та операторів. Використання довгих планів, коли сцени розгортаються в реальному часі без перерв, може створити підвищений рівень реалізму, дозволяючи глядачам спостерігати за подіями, як вони відбуваються в природному потоці. З іншого боку, швидкість монтажу та динамічні рухи камери можуть надати оповіданню відчуття невідкладності та енергії.

Акторська гра відіграє важливу роль у створенні імітації реальності на екрані. Актори проходять тривалу підготовку, щоб оживити своїх персонажів та передати їх емоції натуральним і правдивим способом. Метод акторської гри, популяризований такими постатями, як Лі Страсберг та Станіславський, наголошує на психологічній та емоційній підготовці акторів, дозволяючи їм використовувати свої власні досвіди та привнести автентичність у свої виступи. Цей підхід дозволяє акторам перетнути межі фікції та зробити їх персонажів живими та зрозумілими.

Крім того, співпраця між режисерами, операторами та акторами є ключовою у досягненні єдності та реалістичного зображення. За допомогою репетицій, обговорень і експериментів вони працюють разом, щоб знайти правильний баланс між автентичністю та художньою інтерпретацією. Ця співпраця забезпечує взаємозв'язок між візуальними та емоційними елементами, що створює єдиний та захоплюючий досвід для глядача.

Вплив реалістичного стилю зйомки та акторської гри виходить за межі жанру художнього кіно. У документальному кінематографі часто ставиться завдання зафіксувати реальних людей та події без прикрас і маніпуляцій. Цей підхід дозволяє глядачам співпереживати автентичні історії і створює платформу для соціального коментування та підтримки.

На завершення, прагнення до реалізму в кінематографі через реалістичний стиль зйомки та акторську гру є постійним процесом, що поєднує технічну майстерність, художнє бачення та глибоке розуміння людської поведінки. Це завдяки ретельній увазі до деталей та постійному прагненню до автентичності режисери можуть створювати захопливі історії, які мають глибокий вплив на глядачів. Занурюючи глядачів у вірогідний світ кіно, режисери мають можливість пробуджувати думки, викликати емоції та надихати на глибше розуміння людського досвіду.

На підсумок, імітація реальності через реалістичний стиль зйомки та акторську гру є фундаментальною складовою кінематографії. Це передбачає уважну побудову правдоподібного кінематографічного світу, який залучає глядачів на рівні розумового та емоційного сприйняття. За допомогою використання автентичних візуальних елементів та захопливих виступів, кінематографісти здатні перенести глядачів у світ історії, створюючи захоплюючий досвід, який відбивається у душі ще довго після завершення фільму.

3.3 Поєднання реалістичного і фантастичного у кіно

Поєднання реалістичного і фантастичного у кіно є одним з захоплюючих аспектів творчості, який відкриває безліч можливостей для розкриття тематичних ідей та емоційного зближення з глядачами. Цей підхід, відомий як "магічний реалізм", дозволяє створювати кіношедеври, які поєднують елементи фантастики та реалістичного зображення, створюючи неповторний світ, що вирізняється своєю особливою атмосферою та глибоким підтекстом. Для вступу до цієї теми мені хотілося б навести цитату яка характеризує не лише світ кіно, але все наше сприйняття: «Соціальний світ - це всеосяжна та дана реальність, з якою індивід стикається аналогічно до реальності природного світу... У

початкових етапах соціалізації дитина зовсім неспроможна розрізнити об'єктивність природних явищ та об'єктивність соціальних утворень... Об'єктивна реальність інституцій не зменшується, якщо індивід не розуміє їх мету або спосіб функціонування... Він повинен "вийти" та вивчити їх, так само, як він повинен вивчити природу» [7, С. 59- 61].

Магічний реалізм в кіно використовується для створення зображень і подій, які можуть здатися неможливими в реальному світі, але в той же час є повністю впевненими й природними в рамках фільму. Він поєднує в собі магію, фантазію та реальність, створюючи унікальне кінематографічне досвід для глядачів.

Одним із ключових аспектів магічного реалізму є здатність поєднувати протилежності та змішувати різні рівні реальності. Фільми, які використовують цей підхід, можуть зображати фантастичні події, такі як літаючі люди, магічні предмети чи надприродні явища, в контексті повсякденного життя. Це створює особливу атмосферу загадковості та дивовижності, де реальність та фантазія переплітаються і стають нерозривними.

Фільми, що використовують магічний реалізм, необхідні для створення певної суперечності та виклику в глядачів. Цей підхід дозволяє досліджувати складні теми, такі як ідентичність, смерть, кохання та справедливість, з нової перспективи. Він дозволяє викликати питання, спонукаючи глядачів задуматися про своє власне сприйняття реальності та відчуття себе в світі навколо.

Одним із прикладів успішного використання магічного реалізму у кіно є фільм «Бути Джоном Малковічем». В цьому фільмі реальний світ поєднується з фантастичною можливістю перебувати в свідомості іншої людини. Це створює унікальну динаміку і відкриває широкі можливості для розкриття теми ідентичності та пошуку самопізнання.

Фільм «Бердмен або неочевидна визначність існування» також є прикладом успішного використання магічного реалізму. Цей фільм володіє високим рівнем фантастичності, в якому головний герой переживає ілюзії та галюцинації, що підкреслюють його внутрішні конфлікти та боротьбу зі своїми демонами. Використання магічного реалізму дозволяє показати його внутрішній світ і викликати емоційну співпереживаність у глядачів.

Магічний реалізм в кіно не тільки розширює можливості використання фантастичних елементів, але й створює глибше розуміння людського досвіду. Це дозволяє кінематографу стати засобом висловлювання складних емоцій, абстрактних ідей та філософських концепцій. Фільми, які поєднують реалістичність та фантастичність, провокують глядачів до роздумів та спонукають їх бачити світ по-іншому.

У заключенні, поєднання реалістичного і фантастичного у кіно відкриває безмежні можливості для створення захоплюючих і незабутніх фільмів. Цей підхід дозволяє кінематографу експериментувати з різними жанрами та естетикою, творити унікальні світи і перетворювати звичайну реальність в щось надзвичайне. Використання магічного реалізму в кіно допомагає розширити межі традиційного наративу та занурити глядачів у світ нових можливостей і нескінченної фантазії.

Висновки до 3 розділу:

У даному розділі було проведено дослідження способів відтворення реальності у фільмах. Аналізуючи роль кадру та монтажу, візуальні ефекти та спеціальні засоби, ми розкрили, як кінематограф творить реалістичні образи. Дослідження використання реальних подій та історичних контекстів у кіно дозволило виявити вплив цих елементів на сприйняття глядачами фільмів. Також було розглянуто взаємодію реалізму та фантастичних елементів у фільмах, що розширює спектр можливостей кінематографу для передачі реальності та враження, які вона супроводжує.

Висвітлення цих аспектів відображення реальності у кінематографі дає нам більше розуміння того, як кіно впливає на сприйняття та розуміння глядачами навколишнього світу. Розгляд використання реальних подій та історичних контекстів допомагає нам осмислити важливість історії та її відображення у фільмах. Крім того, поєднання реалістичного та фантастичного розширює можливості кінематографу і дозволяє нам зануритись у світ уяви та відчувати його зв'язок з реальністю.

Таким чином, вивчення способів відтворення реальності у кінематографі дає нам можливість краще розуміти, як фільми створюють враження реальності та як вони впливають на глядачів. Це важливий аспект, який сприяє розвитку кінематографічного мистецтва і його взаємодії з суспільством.

ВИСНОВКИ

У кваліфікаційній роботі було проведено дослідження специфіки взаємодії кінематографу та реальності. Було розглянуто різні аспекти, пов'язані з відтворенням реальності у кіно, включаючи використання реальних подій та історичних контекстів, реалізму та його взаємодії з фантастичними елементами, а також роль кадру та монтажу у створенні реалістичного образу.

Дослідження показало, що кінематограф є потужним засобом відтворення реальності та впливає на сприйняття глядача. Шляхом використання реалістичного стилю знімання, акторської гри, кадру та монтажу, фільм може наблизити глядача до подій на екрані, створити змістовне та переконливе враження.

Визначено, що кінематограф відіграє важливу роль у суспільстві, як засіб візуальної масової комунікації. Фільми можуть впливати на глядачів, викликати емоції, пробуджувати соціальну свідомість та пропонувати нові погляди на реальність.

Висвітлено внесок даної роботи у вивчення проблематики взаємодії кінематографу та реальності. Аналізуючи різні аспекти цієї взаємодії, робота допомогла розкрити ключові моменти та підходи до створення реалістичного образу у кіно. Вона висвітлила значення реалістичного стилю знімання, акторської гри та монтажу для досягнення реалістичного ефекту.

Вказуються можливі напрямки подальших досліджень у цій області. Зокрема, можна дослідити вплив реалістичного кінематографу на глядачів, їхню сприйнятливність до реалістичних образів та взаємодію з ними. Також варто дослідити сучасні тенденції у використанні реалістичних технік у кіно та їхнє вплив на сприйняття глядачів.

Список використаних джерел

1. Aitken I. *Realist Film Theory and Cinema: The Nineteenth-Century Lukácsian and Intuitionist Realist Traditions*. Manchester University Press. <https://doi.org/10.7228/manchester/9780719070006.001.0001>
2. Andersen N. *Shadow Philosophy: Plato's Cave and Cinema*. Abingdon, UK: Routledge, 2014.
3. Baudrillard J. *Simulacra and Simulation*. University of Michigan Press, 1994.
4. Bazin A. De evolutie van de filmtaal. *De Revisor*. Jaargang 1, 1974.
5. Bazin A. *What Is Cinema? Volume I*. University of California Press 2005.
6. Benjamin W. *The Work of Art in the Age of Mechanical Reproduction*. Medium, 1996.
7. Berger P., Luckmann T. *The Social Construction of Reality*. Penguin Books, 1967.
8. Bordwell D., Thompson K. *Film Art: An Introduction*. Mcgraw-Hill College; 7th edition, 2003.
9. Braudy L., Cohen M. *Film Theory and Criticism: Introductory Readings*. Oxford University Press; 8th edition, 2016.
10. Cavell S. *The World Viewed: Reflections on the Ontology of Film*, enlarged edition. Cambridge, MA: Harvard University Press, 1979.
11. Eco U. *Art and Beauty in the Middle Ages*. Yale University Press, 2002.
12. Fiske J. *Understanding Popular Culture*. Routledge, 2010.
13. Foucault M. *The Order of Things: An Archaeology of the Human Sciences*. Vintage, 1994.
14. Gritsenko O.M. *Mas-media in the context of global social transformations at the beginning of the 21st century*. Available at: <http://pvs.uad.lviv.ua/static/media/43/8.pdf>

15. Haraway D. *Simians, Cyborgs, and Women: The Reinvention of Nature*. Routledge, 1991.
16. Heidegger M. *Being and Time*. Harper Perennial Modern Thought, 2008.
17. Jameson Fr. *Postmodernism, or, The Cultural Logic of Late Capitalism*. Duke University Press, 1991.
18. Kane M. *Acting in Film*. Applause Books, 2000.
19. Khan A. Nabil Ahmad. *Cinema and Society: Film and Social Change in Pakistan*. Oxford University Press, 2016.
20. Krakauer Z. *Theory of Film. The Redemption of Physical Reality*. Princeton University Press, 1997.
21. Lapsley R. *Film Theory - An Introduction, Second Edition*. Oxford University Press, 2006.
22. Nascimento R. *Yuri Lotman and the Semiotics of Theatre / Iuri Lótman e a semiótica do teatro*.
<https://www.scielo.br/j/bak/a/Mgx9V3ZvCGFdvchsKmxZQSz/?lang=pt>
23. McLuhan M. *The Medium is the Massage: An Inventory of Effects*. Gingko Press, 2001.
24. Ramsay C. *Why do we watch Movies?* 14.09.2018,
<https://dragonlightfilms.com/blog/why-do-we-watch-movies>.
25. Schmige H., Eisenstein, Bazin, Kracauer. *Zur Theorie der Filmmontage*. Hamburg: Medienladen, 1977.
26. Sontag S. *On Photography*. Penguin, 2008.
27. Sturken, M., Cartwright L. *Practices of Looking: An Introduction to Visual Culture*. Oxford University Press, 2017.
28. Williamson J. *Decoding Advertisements: Ideology and Meaning in Advertising*. Marion Boyars Publishers, 2002.
29. Williams Ch. *Realism and the Cinema: A Reader*. Routledge Kegan & Paul, 1980.

30. Wilson G. M. *Narration in Light: Studies in Cinematic Point of View*. Baltimore: Johns Hopkins Press, 1986.

31. Wood A. *Digital Encounters: How Codes and Concepts Shape the Aesthetic Experience of Screen-based Worlds*. MIT Press, 2019.